

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 55/2012
27.06.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. З.П., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 447/12 од 06.06.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 808/12 од 27.04.2012. године, у седници већа одржаној 27.06.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 447/12 од 06.06.2012. године као делимично основан и утврђује да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 808/12 од 27.04.2012. године, у делу изреке под II, повређен кривични закон у корист окр. З. П. - члан 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, док се захтев за заштиту законитости у делу који се односи на повреде закона из члана 369. тачка 3. ЗКП и члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, одбија као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 133/11 од 25. 01. 2012. године, окр. З.П., оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и кривичног дела незаконит лов из члана 276. став 4. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам месеци.

Одлучујући о жалби окривљеног и његовог браниоца, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 808/12 од 27. 04. 2012. године, делимично уважио жалбу и преиначио првостепену пресуду тако што је окр. З.П. огласио кривим за кривично дело незаконит лов из члана 276. став 4. КЗ и за то дело му је изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца и истовремено одредио да се казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године не изврши ново кривично дело, док га је, на основу члана 355. тачка 1. ЗКП ослободио од оптужбе за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 808/12 од 27. 04. 2012. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 447/12 од 06.06.2012. године, због повреде кривичног закона – члан 369. тач. 1. и 3. ЗКП и члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости уважи и утврди да је ослобађајућом пресудом повређен кривични закон и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. ст. 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа, у присуству окр. З.П. и браниоца, адв. В.П. а у одсуству уредно обавештеног заменика

Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан.

Другостепени суд је окр. З.П.авловића ослободио од оптужбе за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, налазећи да првостепени суд није навео противно којим прописима ЗОМ-а је окривљени поступао, као и да Закон о оружју и муницији ни у једном ставу не предвиђа да је за ношење ловачког оружја потребна посебна дозвола, а осим тога окривљени је поседовао оружни лист за ловачку пушку исте врсте и истог калибра као и она коју је носио критичном приликом, па у његовим радњама по ставу другостепеног суда нема противправности а тиме ни кривичног дела.

Напред изнети став другостепеног суда се не може прихватити из следећих разлога.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о оружју и муницији, прописано је шта се сматра оружјем у смислу тог Закона, док су у ставу 2. истог члана наведене врсте оружја и то под тачком 1. – ватрено оружје, које чини оружје које избацује пројектил потиском барутних или других гасова насталих као производ сагоревања погонске материје.

Одредбом члана 3. Закона о оружју и муницији прописано је да се, према намени и посебним врстама, оружје (па и ватрено оружје) дели на оружје за личну безбедност, затим ловачко оружје, спортско, трофејно, старо и комбиновано оружје.

Из наведених одредаба јасно произилази да ловачка пушка представља ватрено оружје, а ватрено оружје се, сагласно одредби члана 7. Закона о оружју и муницији може набавити само на основу посебног одобрења Министарства унутрашњих послова.

У конкретном случају, окривљени је критичном приликом носио ловачку пушку коју није набавио на начин прописан Законом о оружју и муницији, што даље значи да за ту пушку није ни могао имати дозволу за држање, односно дозволу за ношење, издату од надлежног органа. Противправност као елемент бића кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ управо се огледа у чињеници да је окривљени поступао противно цитираним одредбама Закона о оружју и муницији, јер за набављање предметне пушке није имао одобрење надлежног органа. При томе, без значаја је то што је окривљени поседовао оружни лист за сасвим другу ловачку пушку, јер се оружни лист издаје за конкретно оружје, са тачним назначењем марке, калибра и серијског броја оружја, а окривљени је критичном приликом носио ловачку пушку која није регистрована и за коју није имао оружни лист. У осталом, у оружном листу за другу ловачку пушку коју је окривљени легално поседовао, а није је носио критичном приликом, у одобрењу је јасно наведено да оружни лист служи за држање и ношење тог оружја (пушке), што такође указује на погрешан закључак другостепеног суда да за ношење другог ловачког оружја (пушке истог типа и калибра) није потребна посебна дозвола, уколико се одобрење поседује макар за једно оружје (пушку). Према томе, окривљени је критичном приликом неовлашћено носио ватрено оружје – нерегистровану ловачку пушку за коју није имао оружни лист и тиме је остварио сва битна обележја кривичног дела из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, укључујући и противправност као елемент дела. Супротним ставом да у радњама окривљеног недостаје противправност као битан елемент предметног кривичног дела и ослобађањем окривљеног од оптужбе за то дело, другостепени суд је у корист окривљеног, повредио кривични закон – члан 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, на коју повреду јавни тужилац основано указује у поднетом захтеву.

Стога је Врховни касациони суд, уважањем захтева за заштиту законитости у том делу, утврдио да је другостепени суд учинио наведену повреду, не дирајући у правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости подигнут.

Јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости наводи и да је Апелациони суд у Крагујевцу у односу на ослобађајући део пресуде дао нејасне и

неразумљиве разлоге и тиме учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер је навео да је несумњиво утврђено да је окривљени критичном приликом у ловишту носио пушку за коју не поседује оружни лист, да та пушка чак није ни регистрована, а затим извео закључак да његова радња не садржи противправност као елемент дела, с обзиром да Закон о оружју и муницији не предвиђа да је за ношење ловачког оружја потребна посебна дозвола и да је окривљени поседовао оружни лист за другу ловачку пушку, али истог типа и калибра.

По налажењу Врховног касационог суда, другостепеном пресудом није учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, па је захтев за заштиту законитости у том делу неоснован.

Ово, из разлога што је другостепени суд заузео погрешан став по питању постојања кривичног дела из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, о чему је напред било речи, међутим за такав свој став у образложењу пресуде дао је довољне и јасне разлоге.

Иако је у захтеву за заштиту законитости као основ подизања захтева наведена и повреда Кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП, јавни тужилац у захтеву није навео у чему се та повреда конкретно састоји, па је захтев за заштиту законитости и у том делу оцењен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 425. став 1. и 2. и члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.